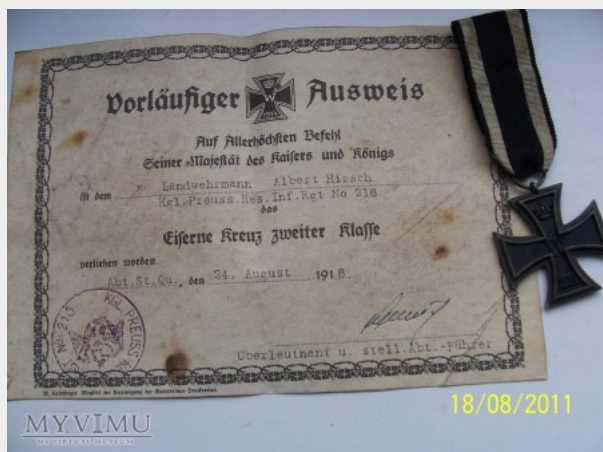

ŻELAZNY KRZYŻ 2 KLASY - 1 WOJNA ŚWIATOWA

Kolekcja:	Odnaczenia, medale, odznaki
Muzeum:	Muzeum Dom@na
Właściciel:	doman781

Datowanie:	1914
Miejsce pochodzenia:	Prusy
Stan eksponatu:	Bardzo dobry
Opis:	<p>Krzyż w stanie idealnym, wraz z oryginalną wstążką oraz uprawnieniem do noszenia wydanym w ostatnich miesiącach wojny. Bardzo pięknie zachowana patyna, sygnowany na dużym kółku BW.</p> <p>216 rezerwowego pułku piechoty z Prus królewskich 216 reserve infanterie regiment königlich preussen</p> <p>KRÓTKA HISTORIA ODZNACZENIA</p> <p>Ustanowiony 10.03.1813 roku przez króla Prus Fryderyka Wilhelma III. Monarcha pruski chcąc podtrzymać zapał, jaki wybuchł w społeczeństwie w czasie rozprawy z Francją, postanowił stworzyć nowego odznaczenie - egalitarne, mające zastąpić dotychczasowe elitarne ordery królewskie przeznaczone tylko dla szlachty.</p> <p>Kształt orderu zaprojektował znany niemiecki architekt Karl Friedrich Schinkel. Nazwa i materiał miały nawiązywać do popularnego wówczas określenia - żelaznych czasów. Jego kształt Schinkel zaczerpnął z krzyży noszonych przez Krzyżaków zmieniono tylko proporcje, aby krzyż wpisywał się w plan kwadratu lub pola i tak czarny krzyż łaciński z białą obwódką od tego momentu stał się bardzo ważnym elementem w historii Prus, a później Niemiec.</p> <p>Awers orderu pozbawiony był symboli, natomiast na rewersie umieszczono pęk liści dębu (starogermański symbol męstwa i odwagi) oraz litery "FW" (Friedrich Wilhelm). Na dolnym ramieniu umieszczono datę "1813", a na górnym pruska korona królewska. W praktyce przyjęto noszenie odznaczenia na odwrotnej stronie - rewers stał się stroną główną. Odznaczenie posiadało trzy klasy - 2, 1 oraz Krzyż Wielki noszony na szyi.</p> <p>Po między kwietniem 1813 a marcem 1814 przyznano 6 639 Krzyży 2. klasy, również sojusznikom (m.in. Rosjanom po bitwie pod Kulm - dlatego w Rosji odznaczenie to jest znane jako "Krzyż Kulmski"). Ogólnie do 1817, kiedy skończyło się rozpatrywanie wniosków</p>

przyznano 16 tysięcy Krzyży Żelaznych , lecz wydano jedynie nieco ponad 9 tysięcy. Ze względów oszczędnościowych wprowadzono praktykę utrzymywania stałej liczby odznaczeń, a kolejni uprawnieni dostawali swoje dopiero po śmierci któregoś z nagrodzonych poprzednio. Przepisy złagodzone dopiero w latach 30. XIX wieku, a ostatnie Krzyże wręczono w 1839, a więc w ćwierć wieku po kampaniach napoleońskich !

W latach 40 dziewiętnastego stulecia. kawalerowie Krzyża otrzymali prawo do specjalnej emerytury - była to rzecz w państwie pruskich do tej pory niespotykana.